

Alexandras väg till Sverige

– Jag kom till Sverige 1976 samtidigt som gränserna stängdes. Det första svenska ord jag lärde mig var ”uppehållstillstånd”, det som betydde att vi skulle få ett riktigt liv. Om vi fick uppehållstillstånd skulle jag få en cykel, pappa skulle kunna komma hem från den oljetank där han jobbade, allt skulle bli på riktigt.

Alexandra Pascalidou, författare, journalist och programledare, är i Södertälje för att tala om ”Att vara kvinna i Sverige idag”, ett seminarium arrangerat av det lokala ekumeniska kvinnorådet i Södertälje och Sveriges Ekumeniska Kvinnoråd. Föredraget kom att handla mycket om Alexandras väg till Sverige och hennes strävan efter att bli ”riktigt” svensk, vilket hon insåg till slut var omöjligt. Vi lära oss mycket om att vara kvinna i Sverige idag samtidigt som vi fick ta del av Alexandras livsresa.

– Vi räknas som världens mest jämställda land men ändå är det mesta killar i TV, säger Alexandra Pascalidou, men när hon jämför med erfarenheten av att arbeta två år i grekisk TV har vi i alla fall kommit lite längre.

– När jag jobbade i Grekland i ett tv-program hände det en gång att jag hörde teveproducenten väsa i min öronsnäcka: ”sluta upp med de där ninjafeministiska attackerna!”

Vad hade hon sagt eller gjort? Hon hade, i direktsändning, undrat över varför kocken som lagade mat i teveprogrammet hela tiden vände sig till kvinnor som var hemma och lagade mat, visst finns det väl män som är hemma, ser programmet, och lagar mat, varför inte vända sig till dem med tilltalet också, undrade Alexandra?

– När teveprogrammet visade sämre tittarsiffror fick jag order om att spela dummare, inte berätta att jag läst en bok, gått på universitetet, och absolut inte nämna Sverige. På så sätt ville man höja tittarsiffrorna.

Alexandra Pascalidou säger att hon hade alla nackdelar för att inte bli framgångsrik, men hennes metod genom livet har varit att vända alla sina nackdelar till fördelar. Det rådet vill hon ge vidare till alla kvinnor – och

Alexandra Pascalidou var i Södertälje för att tala om ”Att vara kvinna i Sverige idag”

Foto: Annika Damirjian

män - i den välfyllda publiken.

– Hitta en passion eller en vision som du brinner för, där finner du din styrka. Jag är svag men jag finner min styrka i min passion, det jag brinner för att göra.

Hon berättar att hon fick några råd på vägen av sin pappa, formulerade utifrån hans förutsättningar: Bli inte en madrass. Bli inte en kastrullslav. Hur gärna vi än vill att det inte längre skulle vara råd att ge en ung kvinna idag ser samhällets fördomar mot unga kvinnor nästa likadana ut nu som de gjorde när Alexandra var ung så råden är fortfarande plågsamt aktuella.

Hennes mamma hade följande att säga: Gift dig, skaffa barn och håll käften. Det var hennes råd och oro för dottern, som hon tyckte gjorde alldeles för mycket väsen av sig. Det var det många av åhörarna som kunde identifiera sig med. Men att hitta någon att gifta sig

med är inte lika enkelt om man är välutbildad, självständig och vet vad du vill med ditt liv, särskilt inte om du kommer från en kultur, liksom Alexandra, där kvinnans främsta uppgift är att vara hustru och mamma. Men ändå!

– Jag flyger – jag har fått vingar här i Sverige – som kvinna! Förut kunde jag inte göra något om det inte fanns en man närvarande, även om han var så ung som femton år, utbrister en kvinna i publiken.

Alexandra skickar med några fler råd på vägen:

– Uppmuntra varandra, det kan aldrig bli för mycket av goda ord. Om du får beröm eller uppskattning för något säg ”tack så mycket” och ”kan du utveckla det?” Tänk på det som förenar oss och var solidariska med varandra.

Annika Damirjian